

at skulle bedømme den Paagældendes Stilling, forsaavidt der spørges, om han ved sine Bindtægter i Forbindelse med Gagen vil kunne ernære en Familie, deels ved det Skjon, der bliver at anstille over den Mands Bedrøffethed, der garanterer Tilskuddet.

Endeligen bør det heller ikke lades ubemærket, at det neppe lader sig undgaae, at jo Loven eluderes, navnlig ved pro forma Garantier for det fordrede Tilskud.

Det Ovenanførte antage vi, efter Sagens Bestaafenhed, tilstrækkeligt til at vise, at de Officerer og de med dem i Klasse staaende Embedsmænd under de militaire Stater paa hvilende særlige Indskrænkninger i Afgangen til at slutte Ægtefælle hverken fortjene Bisid fra det militaire Commandoforholds Standpunkt eller som Forebyggelsesmiddel mod Forbindelser, der kunde blive uheldbringende af Mangel paa tilstrækkeligt Udkomme, og, idet vi bemærke, at Spørgsmaalet om de militaire Underclassers Afgang til at indgaae Ægtefælle er denne Sag uvedkommende, troer Udvalgets Majoritet at burde andrage paa Udgivelsen af en Lov, hvorved hine Indskrænkninger opheves.

Med Hensyn til Indholdet af en saadan Lov, skulde vi være af den Formening, at det mere burde nærme sig det oprindelige i Folkethinget indbragte Udkast, idet nemlig den Ret, der gives, ikke bør gøres afhængig af det fyldte 25de Aar, da vi ikke skjønte rettere, end at den Mindreaariges Curator, som har det i sin Magt at forhindre Ægtefællens, vil være istand til at modvirke uoverlagte Forbindelser, uden at nogen Mellemkomst af den militaire Autoritet i dette reent borgerlige Forhold behøves.

Søvrigt kunde Bestemmelsen om Alderens Indflydelse, saaledes som den fremkommer i det Landsthinget oversendte Lovforslag, foranledige endeel Bemærkninger, ved hvilke vi dog for Tiden ikke skulle opholde os, da vi maae holde for, at hiin Bestemmelse som uhensigtsvarende reent bør bortfalde, og vi kun, for det Tilfælde at Thinget ikke skulde ville gaae ind paa vort principale Forslag, have vedsvøret nedenstaaende subsidiaire, hvis Afvigelse fra det i Folkethinget vedtagne Forslag formenes at være af den

Natur, at Grunden til dem ligefrem indlyser af sig selv.

Majoritetens principale Indstilling bliver altsaa, at Lovforslaget vedtages med en Modification, ifølge hvilken det kommer til at lyde saaledes:

„Officerer og andre under Krigs- og Marineministeriet ansatte Embedsmænd skulle for Fremtiden ikke være andre Bestemmelser undergivne i Henseende til Ægtefællens Indgaaelse end andre kongelige Embedsmænd,“

og den subsidiaire, at et Lovforslag vedtages saalydende:

„Officerer og andre under Krigs- og Marineministeriet ansatte Embedsmænd, der ere over 25 Aar, skulle for Fremtiden ikke være andre Bestemmelser undergivne i Henseende til Ægtefællens Indgaaelse end andre kongelige Embedsmænd.“

„Med Hensyn til de Officerer eller under bemeldte Ministerier ansatte Embedsmænd, der ikke have naaet bemeldte Alder, blive de tiidligere med Hensyn til Ægtefællens Indgaaelse gjældende Bestemmelser at anvende.“

Udvalgets Minoritet (Lüttichau) kan ikke tiltræde foranførte Majoritetens Indstillinger, og skal, idet den tillader sig at henvise til de allerede stedfundne Forhandlinger, endvidere anføre følgende Bemærkninger:

Naar Majoriteten vil, at det hidtil gjældende Paabud om, at enhver Officer, som vil gifte sig, dertil skal indhente Hans Majestæt Kongens eller Krigsbestyrelsens Tilladelse, — nu skal ophøre, fordi den finder en saadan Bestemmelse uhensigtsmæssig og stridende mod Tidsaanden, da maa herved bemærkes, at, naar denne Bestemmelse har forhindret uheldige Gisternmaal, som er Tilfældet, og ligesaa sikkert herester vil kunne forhindre Saadant, saa skulde det synes fornuftigt at beholde en saa gavnlig Bestemmelse, uden at tage Hensyn til den omstiftelige Tidsaand, hvortil endnu kan føies, at man ikke antager, at Officerer i Almindelighed kunne have Noget imod en Anordning, som er saa aldeles i Overensstemmelse med de øvrige militaire Forhold.

At et saadant Paabud ikke finder Sted for civile Embedsmænd, forekommer Minoriteten